

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4469/06
04.04.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ružom Urošević, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja Ministarstva finansija, Poreske uprave, Regionalni centar iz Beograda, broj 47-139/2006-02 od 28.7.2006. godine, u predmetu poreza na dodatu vrednost, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 4.4.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Poreske uprave - Filijale Zvezdara broj 47-2-001275/2005 od 22.12.2005. godine, a kojim rešenjem je tužiocu utvrđen po poreskim periodima porez na dodatu vrednost i naložena uplata u iznosima bliže označenim u dispozitivu rešenja uz obavezu na plaćanje zatezne kamate.

Tužilac je u tužbi osporio zakonitost rešenja tuženog organa ističući da se zasniva na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i na pogrešnoj primeni materijalnog prava. Tužilac je u svemu poslovao prema Zakonu o fiskalnim kasama vršeći evidentiranje pojedinačno ostvarenih prometa na zakonom propisani način, a nije imao saznanje da je na bazi podataka o fiskalnoj kasi izvršeno pogrešno označavanje poreskih stopa budući da je u postupku fiskalizacije učestvovalo stručno lice. Takođe, smatra da su pogrešili poreski organi kada su obavezali tužioca da plati porez na dodatu vrednost na ukupno ostvareni promet, a da pri tome nisu izvršili odbitak prethodno plaćenog poreza. Naknada je nezakonito utvrđena i obavezan je na plaćanje zatezne kamate. Predložio je da sud tužbu uvaži i poništi pobijano rešenje.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ ostaje pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja predlogom da Vrhovni sud tužbu tužioca odbije kao neosnovanu.

Pošto je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve spise ovog spora, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba tužioca nije osnovana.

Neosnovano se tužbom tužioca ukazuje na nezakonitost rešenja tuženog organa.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, jer je pravilno prvostepenim rešenjem utvrđena obaveza plaćanja poreza na dodatu vrednost na njegovoj strani, i to onog poreza koji je u ostvarivanju prometa naplatio, a nije bio dužan da obračuna i plaća ovu vrstu poreza.

Odredbom člana 10. stav 1. tačka 4. Zakona o porezu na dodatu vrednost ("Službeni glasnik RS", br. 84/04 ... 61/05), propisano je da je poreski dužnik, u smislu ovog Zakona, lice koje je u računu ili drugom dokumentu koji služi kao račun iskaže porez na dodatu vrednost, a u skladu sa ovim zakonom nije dužan da obračuna i plaća ovu vrstu poreza.

Odredbom člana 44. stav 3. istog Zakona je predviđeno da lice koje iskaže porez na dodatu vrednost u računu ili nekom drugom dokumentu, a koji nije obveznik ove vrste poreza ili nije izvršilo promet dobara i usluga ili nema pravo da iskaže porez na dodatu vrednost, duguje iskazani porez na dodatu vrednost.

Pravilno je utvrđena činjenica da tužilac nije obveznik plaćanja poreza na dodatu vrednost, koju činjenicu ni tužilac ne spori u tužbi, a vršio je obračun ove vrste poreza, pa je pravilno postupio prvostepeni organ kada mu je naložio da plaćeni porez na dodatu vrednost plati na osnovu prvostepenog rešenja, neosnovano se tužbom tužioca ukazuje da je kod ovakvog stanja stvari on imao pravo da prethodni porez koji predstavlja porez na dodatu vrednost obračunat u prethodnoj fazi prometa dobara i usluga odbije od poreza na dodatu vrednost koji duguje, jer prethodno plaćeni porez može da odbije samo onaj obveznik poreza na dodatu vrednost koji ima takav status prema citiranom zakonu, a koji status tužilac, kako je to pravilno utvrđeno u postupku kod prvostepenog organa, nema.

Kako je u postupku kod prvostepenog organa utvrđena obaveza plaćanja naplaćenog poreza na dodatu vrednost koji tužilac nije bio dužan da obračunava, to je tužilac u obavezi da plati i zateznu kamatu kako je to pravilno utvrdio prvostepeni organ.

Sa iznetih razloga, tužba tužioca nije osnovana, pa je Vrhovni sud podnetu tužbu odbio odlučujući kao u dispozitivu presude u smislu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 4.4.2007. godine, U.br. 4469/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Ruža Urošević, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK